

Mødet genoptaget kl. 13³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Villemoes: Den forhåndsftale, som de fire gamle partier har sluttet, er jo af en sådan art, at den højtærede finansminister allerede i går udmærket godt kunne gå i gang med at udbyde de to statslån til tegning. Det ligger nemlig således, at også vi her i landstinget har fulgt sagen under dens behandling i det andet høje ting og i partierne, så at jeg på mit partis vegne kan sige, at også vi agter at tiltræde det foreliggende lovforslag. Risikoen for den højtærede finansminister ved at foretage tegningen af disse statslån var altså, som jeg siger, særdeles ringe, idet man kan gå ud fra som givet, at inden solen går ned i morgen aften, er hele dette lovkompleks vedtaget.

Angående det foreliggende lovforslag vil jeg kun sige nogle få ord. Den højtærede finansminister var i sin tale her i formiddags inde på den foreslåede nedsættelse af afgiften på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder fra 33¹/₃ pct. til 25 pct. Ja, det står vel ikke i dette lovforslag, for det var jo en midlertidig bestemmelse. Også dette kan vi naturligvis tiltræde. Selvom vi er meget tilbøjelige til år efter år at forlænge midlertidige love, kan midlertidige lovbestemmelser altså også falde bort. Jeg forstår det således, at hvis denne midlertidige lovbestemmelse ikke bliver fornyet efter udgangen af denne måned, er den bortfaldet, og vi vender tilbage til de 25 pct., som vi tidligere havde; så må vi jo afvente, hvorledes denne nedsættelse vil virke i praksis.

Bortfaldet af afgiften af pletvarer eller af, hvad man normalt kalder spisebestik, andrager som allerede nævnt 1¹/₂ eller 2 mill. kr. Det er givet, at den slags ting hører med til de daglige fornødenheder, og stort set er hovedlinien den, at disse forbrugsafgifter væsentligt skal falde på det, vi kalder luksusprægede ting. Det ville være ønskeligt, om vi engang kunne blive så velhavende, at hele den skat, som i sin tid blev indført på dette område, kunne bortfalde. Der er jo sket et par ændringer gennem tiderne, f. eks. med hensyn til afgiften af ure, idet der nu kun er afgift på ure over en vis pris, jeg tror det er 600 kr. Det er også et skridt i den rigtige retning.

Som det fremgår af betænkningen fra folketingsudvalget, og som jeg også har

hørt fra anden side, har man været inde på spørgsmål om detailhandlernes store udlæg af penge for varer, de køber, penge, som de mange gange må låne og forrente, og som de først får ind, når varerne er solgt. Man kan vel ikke nægte, at detailhandlerne i ret stor udstrækning er opkrævere af statens penge, og de har også et stærkt ønske om at få en lille dækning for dette arbejde og dette kontant udlæg, f. eks. 2 pct. på omsætningen af chokolade og cigarer; men af betænkningen fra folketinget, som jeg lige har læst, kan jeg se, hvad jeg altså også vidste noget om i forvejen, at der ikke har kunnet opnås flertal om at imødekomme dette ønske ved den aftale, der i disse dage er truffet mellem repræsentanterne for de fire partier. Derfor kan det altså ikke imødekommes i dette øjeblik. Jeg må dog mene, at det i nogen grad må være analogt med, at vi betaler kommunerne for opkrævning af statsskatten og den fælleskommunale skat. Vi har jo lige vedtaget, at provisionen for denne inkasso oven i købet skal forhøjes, men man har altså ikke ment at kunne imødekomme detailhandlerne, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Jeg hørte i formiddags under behandlingen af det foregående lovforslag, at det ærede medlem hr. Gudiksen kom ind på forskellige spørgsmål i relation til det forlig, der er indgået, men som i og for sig ikke havde relation til det lovforslag, der blev behandlet. Vi har jo heldigvis en formand, som vi har grundet formodning om ikke er smålig anlagt overfor medlemmerne, og derfor drister også jeg mig til at sige nogle enkelte ord, som ikke har direkte forbindelse med det lovforslag om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m., som vi nu behandler. Det drejer sig om opsparingen. Jeg forstod på ordvekslingen i formiddags, at dette spørgsmål slet ikke har været drøftet under forhandlingen om disse love, som nu skal vedtages i disse dage, og det er der vel ikke noget at sige til, for der har vel været andet nok at tale om. Jeg tænker ikke her på den bundne opsparing, vi havde i en årrække, for den synes jeg ikke er særlig tiltalende, men det kan jo ikke nægtes, at vi gennem de senere år har haft for lidt opsparing i vort land, og jeg er ikke helt sikker på, at lovgivningsmagten ikke har nogen andel heri. Jeg tror, der er enighed om fra alle sider, at det ville være af det gode, om vi havde noget større opsparing, end vi har haft de senere år. Den private opsparing har jo været meget ringe. Jeg ved vel, at takket være love, vel nærmest vedtaget i årene 1945—1947, har staten haft